

ker jeg mig Muligheden af, at man maa-
ske kunde nøjes med 250,000 Kr. — ikke
saaledes at forstaa, at jeg ikke ogsaa vilde
gaa med til 300,000 Kr., men man kan
maaske ogsaa forlange for meget. Det er
mig en Betyggelse, at de Penge, der ikke
blive anvendte til Laaneforeninger, saavel
som den Sum, der endnu ikke er udlaant,
kunne blive anvendte til direkte Laan, og
jeg kunde derfor nøjes med blot at faa
Beløbet forhøjet til 250,000 Kr.

Naar man er kendt med Vestkystfor-
hold, forstaaer man, at Fiskerbefolkningen
der ikke finder sig betrygget ved at kunne
gaa ud paa Havet i de smaa Baade, selv
om de ogsaa efter Nutidens Fordring ere
forsynede med Motorer. Det er ingen-
lunde nogen Fornøjelsestur at gaa 4—5
Mil fra Land. Og her vil jeg gerne minde
om en Ting: der er noget, der vender
tilbage periodisk, og det er de store Ulyk-
ker paa Vestkysten. Det er jo ikke læn-
gere siden end i 1893, at vi oplevede en
skrækkelig Ulykke der. Vi maa haabe, at
det varer længe, inden det kommer igen.
Hvad man den Gang blev Vidne til, var,
at Fiskerne druknede lige i Havstokken.
Men hvad man derimod ikke vil blive Vidne
til næste Gang, er, hvorledes Fiskerne
drukne, thi det sker neppe i Havstok-
ken, men ude paa det dybe Vand.
Naar de der, langt fra Land, overraskes
af Stormen, faa de ikke Tid til at naa
ind. Det er derfor naturligt, at Vestkyst-
fiskerne ønske at faa større søgaaende
Fartøjer, og jeg tror, det er Rigsdagens,
som det er Regeringens Pligt at støtte
Vestkystfiskerne i deres Forlangende her-
om. Hvis nogen af de Herrer havde væ-
ret med paa en Fisketur om ikke just i
Stormvejr, saa i alt Fald naar Søen gik
temmelig højt, vilde de forstaa, hvor far-
ligt dette Erhverv er, og saa vilde de med
Glæde gaa med til, om jeg saa maa sige,
at assurere Fiskerne ved at hjælpe dem
til større Fartøjer. Den almindelige Type,
som nu anvendes, er Kuttere paa ca. 20
Tons; de kunne ikke slæbes op paa Stran-
den, saaledes som de smaa Motorbaade
kunne. Dertil hører, at der er et Sted,
hvorfra de kunne gaa ud, og her komme
vi til det næste Spørgsmaal, Havneanlæg-
gene. Det er et Fremtidsspørgsmaal.
Saaledes som Forholdene nu ere paa Jyl-
lands Vestkyst, kunne de dog gaa ud ikke
alene fra Fiskerihavnene i Esbjerg og paa
Skagen, men ogsaa gennem Thyborønkan-
alen. Der have vore Kutterfiskere vist,
hvad Kanalen kan bruges til, idet de nem-
lig gaa ind og ud, i hvad Vejr der saa er

paa Sky, noget, man ikke har troet kunde
lade sig gøre tidligere, og noget, som jeg
har hørt, at erfarne Folk, der ligge med
stærke Dampere, ikke have povet; de have
nu lært af Fiskerne, at det kan lade sig
gøre. Jeg vil derfor som sagt gerne
støtte Tanken om, at Laanesummen kunde
forhøjes i alt Fald til mindst 250,000 Kr.
Andet har jeg ikke at sige om den Sag.

Lange: Jeg skal ikke fordybe mig i
meget indgaaende Bemærkninger over Lov-
forslaget, idet jeg i det hele og store kan
udtale, at jeg er enig med den ærede
Ordfører (Frederiksen). Kun føler jeg
Trang til at rette en Tak for, at der i
Aar i Lovforslaget er indsat en Bestem-
melse om, at der ogsaa kan ydes Laan
til Opførelse af Røgerier, Salterier, Kon-
serveringsanstalter o. s. v. Jeg har alt
for 3 Aar siden udtalt Ønsket om, at der
kunde komme en Tillægsbestemmelse til
denne Lov, hvorefter det var muligt ogsaa
at yde Laan hertil. Det Ønske, som
fremkom fra den ærede Ordfører om, at
der efter „Salterier“ tilføjedes „og lig-
nende Konserveringsanstalter“, har min
Sympati, fordi jeg mener, at der maa ar-
bejdes hen til at hjælpe Fiskerne til at
faa et aabent Blik for, at det er deres
Pligt, tør jeg næsten sige, at søge at ud-
nytte Fisken paa anden Vis, end den hid-
til er udnyttet herhjemme. Jeg tror,
dette vilde være en stor Fordel for Fi-
skerne. Nu er det saaledes, at kun en
ubetydelig Del af den Fisk, der fanges
herhjemme, udnyttes paa anden Maade
end, at man udfører den, saaledes som
den er fanget. Af hvilken Grund skulde
man ikke ved Opførelse af Salterier, Rø-
gerier og Konserveringsanstalter kunne
komme længere i Retning af at udnytte
Fisken paa en Maade, som gav Fiskerne
i det hele større Indtægt. Jeg tror og-
saa, det er et for lille Beløb, der er stil-
let i Udsigt her, specielt, hvis det skal
lykkes at vække Interessen hos Fiskerne
for den Tanke, jeg har udtalt her om Op-
førelse af saadanne Konserveringsanstalter;
hvis de skulle blive brugte i nogen nævne-
værdig Grad, er Beløbet absolut for lille.

Der er en anden Tanke jeg vil ud-
kaste — hvorvidt den vinder Anklang, ved
jeg ikke —, og det er den, at hvis man
indenfor en Fiskeriforening kun træffer
faa, lad mig sige mere klart seende og
mere forudseende Mænd, saaledes at de
ere i Mindretal, saa er der maaske mindre
Sandsynlighed for, at det vil lykkes at faa
opført saadanne Røgerier, Salterier og